

عنوان مقاله:

واکاوی ادراک زائران از رفتار خادمان در اربعین: روایتی مردم شناختی از پدیده عظیم پیاده روی اربعین

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 26، شماره 55 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

اسماعیل شراهی - دانشجوی دکتری رشته آینده پژوهی دانشگاه تهران

محمد مهدی ذوالفقارزاده - استادیار گروه مدیریت دولتی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

زیارت اربعین یعنی چهلمین روز شهادت امام حسین (ع) که فقط مختص ایشان و پیاده بودن آن سفارش موکد معصوم (ع) می باشد، از عاشورای سال 61 هجری قمری تاکنون همواره برپا بوده است. در سال های اخیر، زیارت اربعینیه، تبدیل به بزرگ ترین اجتماع انسانی و پدیده ای بی نظیر در جهان شده است به طوری که برخی صاحب نظران آن را معجزه الهی زمانه می دانند. کنشگران انسانی در اربعین از جهات مختلف دارای تنوع بالایی هستند و در مدت حضور در پیاده روی اربعین رفتارهای جدیدی دارند و هنجارهای مشترکی را رقم می زنند. در این مقاله سعی شده است رفتار مردم عراق و خادمان در میزبانی از زائران اربعینی از دیدگاه و تجربه زیسته زائران روایت شود. نوع تحقیق کیفی و از سنخ مردم شناسی است. روش گردآوری داده ها مشاهده مشارکتی و مصاحبه فردی و گروهی می باشد که پژوهشگران با بهره گیری از آن ها و حضور چندین باره در این پیاده روی و مشارکت در آن، مشاهدات و یافته های خود را دسته بندی و ارائه می نمایند. یافته های تحقیق شامل سه مضمون یا مقوله اصلی سنت، برکت و محبت است. به عبارت دیگر، زائران، رفتار مردم عراق و خدمت بی منت آن ها به زائران در پیاده روی اربعین را به سنت (ریشه های سنتی آن مردمان از جمله رسم ایشان در مهمان نوازی)، برکت (درخواست خیر و برکت از ائمه (ع) به خصوص امام حسین (ع) برای رزق و زندگی خود) و در نهایت محبت بی منت (سرسپردگی و دلدادگی به امام (ع) بدون هیچ گونه چشم داشتی نسبت به خدمت) نسبت می دهند.

کلمات کلیدی:

اربعین، مردم شناسی، مردم نگاری اربعین، زیارت، خدمت، مردم عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009566>

